

Lublin, 30 lipca 2013 r.

„I usłyszałem głos, który z nieba mówił: Napisz: Błogosławieni, którzy w Panu umierają - już teraz. Zaiste, mówi Duch, niech odpoczną od swoich mozołów, bo idą wraz z nimi ich czyny.” /Ap 14, 13/

Szanowna Pani,
Pogrążona w smutku Rodzino,

z wielkim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Pani męża, śp. Inżyniera Jerzego Kulczyckiego. W imieniu Senatu, całej wspólnoty akademickiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II oraz swoim własnym pragnę złożyć szczerą, z serca płynącą kondolencję.

Łączymy się w żałobie z Rodziną i Bliskimi Zmarłego. Odszedł wielce zasłużony działacz promujący język i kulturę polską w Wielkiej Brytanii, wieloletni sekretarz, a potem wiceprezes, a w rzeczywistości główny inspirator działalności Koła Przyjaciół KUL w Wielkiej Brytanii, wielki darczyńca naszej Alma Mater.

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II miał wielokrotnie zaszczyt gościć w swych murach śp. Jerzego Kulczyckiego. W roku 1988 ówczesny rektor, ks. bp. Jan Śrutwa, wręczył Inżynierowi Medal „Za Zasługi dla KUL” chcąc w ten sposób wyrazić wielką wdzięczność za nieocenioną pomoc okazywaną Uniwersytetowi w tamtych trudnych latach. W zbiorach Biblioteki Uniwersyteckiej KUL znajdują się tysiące książek otrzymanych dzięki staraniom lub bezpośrednio od śp. Jerzego Kulczyckiego - tego wybitnego wydawcy i księgarza polskiej emigracji. Inżynier Kulczycki niejednokrotnie ułatwiał innym instytucjom niesienie pomocy finansowej, czy materialnej Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu. Dzięki Jego staraniom reaktywowana w 1981 roku Sekcja

Filologii Angielskiej KUL została wyposażona w nowoczesne podręczniki, słowniki, sprzęt, studenci anglistyki otrzymali unikalną możliwość odbywania kursów w prestiżowym ośrodku w Wielkiej Brytanii, a wykładowcy – stypendia na wyjazdy.

Do samego końca Inżynier Kulczycki wspierał KUL, do końca czynnie uczestniczył w życiu uczelni i baczenie śledził jej losy, jak i losy całego kraju. Odszedł propagator idei KUL na terenie Anglii, wielki patriota i działacz polskiej emigracji. Polecamy duszę Drogiego Zmarłego Panu Bogu i prosimy, by pamiętał wszelkie Jego dobro oraz by przyjął Go do chwały zmartwychwstania. Niech Miłosierdzie Boże obdarzy Go wiecznym pokojem, a ludzie zachowają w dobrej pamięci.

Proszę dobrego Boga o pocieszenie i umocnienie Rodziny i zapewniam o pamięci w modlitwie.

Rektor

ks. prof. Antoni Dębiński